

NÖDVENDIG I KRIG - FORBRYTELSE I FRED.

Etter hvert som de forskjellige land blir befridd, reiser det seg en mengde vanskelige spørsmål som må løses om landene skal få en lykkelig framtid. Et av problemene har vist seg i våre gjenreisningen av den moralske holdning og evnen til å innordne seg under samfunnet. Krigen har ført med seg at ungdom har sluttet seg sammen i grupper for å bekjempe okkupasjonsmakten og furrederne. De har med våpen i hånd kjempet for det de visste var rett, og kampen har alltid vært rettet mot de styrende. Dette har ført med seg at de ser med skepsis på en hver form for øvrighet og stadig føler trangten i seg til å fremme sin egen vilje. Her synet til andre mennesker har måttet vike for viljen til av all makt å hevde demokratiets sak. I denne kampen har det vært nødvendig å bruke midler som må være bannlyst i et fritt land. Mord på politiske motstandere er f.eks. i enkelte tilfeller et absolutt nødvendig ledd i kampen mot okkupasjonsmakten, men kan ikke på noen måte forsvares i en rettsetat hvor all rettsforfølgning må overlates til myndighetene. Svarthandel er blitt en nødvendighet for å lure varene unna okkupasjonsmakten som har vist seg å være et umetterlig gap. Etter befrielsen vil det en tid nødvendigvis også herske en viss vareknapphet. Dette kan forlede befolkningen til å fortsette svarthandelen idet den glemmer

at dens ideelle grunnlag er falt bort.

For at det igjen skal bli ordnede forhold i de befrieede land, må kampanstillingen og mistenksomheten overfor myndighetene fjernes. Det er klart at det tar tid. 4 1/2 års okkupasjon unnlater ikke å sette spor, og særlig den ungdommen som før krigen ikke var gammel nok til å ta del i samfunnslivet, vil ha vanskelig for med en gang å finne seg til rette i et ordnet samfunn. En av de viktigste oppgaver blir derfor å gi denne grunnlaget for utviklingen av interesser som kommer samfunnet til gode.

Vi må nøye følge med i utviklingen i de land som alt er befridd, slik at vi kan lære av de erfaringer som blir gjort der og slippe alle de mistak som har skapt vanskeligheter.

BOMBEANGREPET I OSLO NYÅRSAFTEN.

Ved bombeangrepet i Oslo den 31/12-1944 omkom om lag 90 nordmenn og et ennå større antall tyskere.

Vi gjengir nedenfor en tegning som viser hvor bombene traff i forhold til de tyskerkviverte bygninger. Tegningen viser at det på ingen måte var en planløs bombing slik som det blir hevdet i de tyskkontrollerte avisene. I tiden før bombeangrepet nyårsaften ble det gjennom Oslo radio hvert annet minutt meldt hvor flyene befant seg. Ved at tyskerne ikke slo flyallarm, gjorde de seg skyldige i at offerenes antall ble så stort.

